

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Pavla Simona, Mgr. Víta Bičáka, JUDr. Romana Fialy, Mgr. Ing. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého, Ph.D., rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 58/219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Ústí nad Labem**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 34 C 250/2018, o zaplacení 6 184,22 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **O2 Czech Republic, a.s.**, IČO 60193336, se sídlem v Praze 4, Za Brumlovkou 266/2, a žalované **M. L.**,

t a k t o :

- I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Ústí nad Labem, sp. zn. 34 C 250/2018, o zaplacení poplatků za služby obsahu v celkové výši 5 792,22 Kč, **j e s o u d .**
- II. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Ústí nad Labem, sp. zn. 34 C 250/2018, o zaplacení částky poplatku za aktivaci čísla ve výši 297 Kč, **j e s p r á v n í o r g á n .**
- III. Usnesení Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 13. 8. 2018, čj. 34 C 250/2018-12, **s e** v rozsahu části výroků I. a II. týkajících se částky 5 792,22 Kč **z r u š u j e** .

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem ze dne 18. 2. 2019 adresovaným zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále „zákon o některých kompetenčních sporech“), se Český telekomunikační úřad domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. a) zákona o některých kompetenčních sporech. Spor vznikl mezi ním a Okresním soudem v Ústí nad Labem ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 34 C 250/2018 o zaplacení 6 184,22 Kč s příslušenstvím.

[2] Z předloženého soudního spisu vyplývá, že žalobkyně uzavřela se žalovanou smlouvu, na jejímž základě žalovaná využívala služeb elektronických komunikací dle zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, a dále využívala: a) služby poskytované na čísle 1188 – informační a asistenční služby, b) službu tištěného vyúčtování jako doplněk k elektronickému vyúčtování a c) službu O2 Active. Žalovaná rovněž byla povinna uhradit poplatek za aktivaci čísla. Vztah žalobkyně a žalované se řídil Všeobecnými podmínkami pro poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací společnosti O2 a Ceníkem, jež byl nedílnou součástí Všeobecných podmínek. Tyto dokumenty jsou též součástí soudního spisu.

[3] Jelikož žalovaná nezaplatila cenu za poskytované služby a), b) a c) za období od března do srpna 2015 a za aktivaci čísla, žalobkyně podala u Okresního soudu v Ústí nad Labem návrh na vydání elektronického platebního rozkazu, jímž se vůči žalované domáhal zaplacení částky 6 184,22 Kč s příslušenstvím. Okresní soud v Ústí nad Labem tomuto návrhu vyhověl; usnesením ze dne 9. 7. 2018 však vydaný platební rozkaz pro nedoručitelnost zrušil. Následně soud usnesením ze dne 13. 8. 2018, čj. 34 C 250/2018-12, řízení ve věci zastavil s tím, že po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena ČTÚ (výrok I. a II); ve zbytku rozhodl o nákladech řízení (výrok III.) a o vrácení soudního poplatku žalobkyni (výrok IV.).

[4] V odůvodnění tohoto usnesení soud uvedl, že žalobkyně se domáhá plnění ze smlouvy o poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací, a to vzhledem k tomu, že žalovaná se dostala do prodlení s úhradou vyúčtovaných služeb. Spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoli ze stran sporu, týká-li se spor povinností uložených zákonem č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, nebo na jeho základě, přitom rozhoduje Český telekomunikační úřad. Mezi povinnosti upravené citovaným zákonem podle Okresního soudu v Ústí nad Labem patří platit cenu za poskytnutou službu. Okresní soud v Ústí nad Labem proto uzavřel, že oprávněným rozhodnout tuto věc je Český telekomunikační úřad a nikoli soud, který pro nedostatek soudní pravomoci byl nucen řízení zastavit.

[5] Český telekomunikační úřad (dále jen „navrhovatel“) s postupem Okresního soudu v Ústí nad Labem nesouhlasil a podal zvláštnímu senátu návrh na řešení negativního kompetenčního sporu. Navrhovatel popřel svou kompetenci k vedení řízení, neboť se domnívá, že položky „volání na informační služby (včetně 1188)“, „O2 Active“ a „poplatek za aktivaci čísla“ nejsou službou elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích. Odkázal na rozhodovací praxi zvláštního senátu a citoval usnesení ze dne 8. 11. 2018, čj. Konf 4/2018-14.

[6] Informační služba 1188 je linkou, na které mohou zákazníci zjistit informace o telefonních číslech účastníků ostatních operátorů dle § 66 zákona o elektronických komunikacích a také další informace. Dle názoru navrhovatele je služba 1188 tzv. službou obsahu, poskytovanou sice operátorem, avšak zákazník platí převážnou část ceny za obsah poskytnuté služby, nikoliv za její přenos. Cena za volání na linku 1188 není cenou za služby elektronických komunikací, ale cenou za zboží, resp. jiné služby.

[7] Služba O2 Active představuje aplikaci umožňující snadno objednávat a nastavovat uvítací melodie, stahovat mobilní hry a hudbu, číst časopis a noviny apod. s ohledem na podstatu služby se tedy dle navrhovatele jedná o službu obsahu.

[8] Povinnost zaplatit poplatek za aktivaci čísla podle navrhovatele nevyplývá a není ani důsledkem porušení zákona o elektronických komunikacích. Mezi povinnostmi platit aktivační poplatek a povinností platit ceny za poskytnuté služby elektronických komunikací neexistuje podle něj vztah příčiny a následku mající základ v ustanoveních zákona o elektronických komunikacích.

[9] Závěrem navrhovatel uvedl, že popírá svou pravomoc k vedení řízení a k vydání rozhodnutí v daném sporu o zaplacení 6089,22 Kč s příslušenstvím a dodal, že uznává svou kompetenci k rozhodnutí sporu týkající se položky „poplatek za tištěné vyúčtování“ ve výši 95 Kč, neboť tato služba bezprostředně souvisí s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací.

[10] Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

[11] Podle § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, je negativním kompetenčním sporem spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků. V nyní rozhodované věci popřeli svou pravomoc Okresní soud v Ústí nad Labem i navrhovatel, jedná se proto o negativní kompetenční spor, k jehož projednání je příslušný zvláštní senát podle zákona některých kompetenčních sporech.

[12] Podle ustanovení § 7 odst. 1 o. s. ř., *v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z poměru soukromého práva, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.*

[13] Podle ustanovení § 129 odst. 1 věty první zákona o elektronických komunikacích, *ČTÚ rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.*

[14] Zvláštní senát v usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009-12, vysvětlil, že k tomu, aby mohl navrhovatel rozhodovat účastnické spory, musí být podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích naplněn osobní a věcný předpoklad. Osobní předpoklad založení pravomoci navrhovatele se naplní, vznikne-li spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích na straně jedné a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé. Druhou nezbytnou podmínkou je pak věcný předpoklad, tedy povaha sporu; tato podmínka je dle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích splněna tehdy, *„pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.“*

[15] Z výpisů z databáze navrhovatele a z obchodního rejstříku je zřejmé, že žalobkyně je osobou vykonávající komunikační činnost; osoba žalované naplňuje charakteristiku účastníka podle § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích.

[16] Spornou je povaha sporu mezi těmito osobami, pokud jde o pohledávku žalobkyně, která představuje poplatek za aktivaci čísla, cenu za volání na informační linky, včetně linky 1188, a službu O2 Active. Navrhovatel namítl, že o takovém předmětu sporu není oprávněn rozhodovat, neboť se nejedná o službu elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích.

[17] Podle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích se službou elektronických komunikací rozumí *služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.*

[18] Ze všeobecných podmínek pro poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací společnosti O2 a Ceníku, jež je jejich nedílnou součástí, vyplývá, že v případě **linky 1188** se jedná o informační a asistenční službu. Poplatek za volání na linku 1188 je uveden v kapitole 8 – Ostatní služby, podkapitole Informační služby.

[19] Problematikou služeb označovaných v praxi jako „*informační linky*“ či „*barevné linky*“, a podobně se v minulosti zvláštní senát opakovaně zabýval (viz například usnesení ze dne 25. 10. 2017, čj. Konf 32/2017-12, a ze dne 18. 5. 2015, čj. Konf 21/2014-13). Z této judikatury se podává, že principem takto nabízených služeb není samotné poskytování služeb elektronických komunikací, ale zpřístupnění elektronických komunikačních sítí pro využívání služeb nabízených jinými subjekty. Jedná se o poskytování tzv. „*služeb obsahu*“, které neposkytuje poskytovatel komunikačních služeb, ale pouze umožňuje jejich využití prostřednictvím své sítě.

[20] Z informace Českého telekomunikačního úřadu dostupné na www.ctu.cz vyplývá, že telefonní číslo 1188 bylo ode dne 13. 12. 2000 do 30. 5. 2014 přiděleno žalobkyni. Ode dne 30. 5. 2014 do 31. 12. 2023 je přiděleno společnosti Conectart s. r. o.

[21] Nicméně při poskytování této služby nevystupovala žalobkyně v pozici telekomunikačního operátora dle § 2 písm. e) zákona o elektronických komunikacích, ale v pozici poskytovatele obsahu. Službu mohl poskytovat i jiný subjekt, jak tomu od roku 2014 také bylo. Jednalo se proto o „službu obsahu“. Totožnou otázkou se zabýval zvláštní senát již v usnesení ze dne 24. 4. 2018, čj. Konf 12/2018-12, kde dospěl ke stejnému závěru.

[22] V tomto rozhodnutí se také zvláštní senát vypořádal s argumentací, že poskytování služby informační linky 1188 žalobci ukládá § 66 odst. 2 zákona o elektronických

komunikacích, jak i v nynějším případě uvádí okresní soud. Zvláštní senát však uvedl, že povinnost poskytovat informační službu (informační linku) o telefonních číslech účastníků veřejně dostupné telefonní služby dostupnou pro koncové uživatele může navrhovatel uložit dle § 38 odst. 2 písm. d) zákona o elektronických komunikacích. Podle bodu 2.3 sdělení Českého telekomunikačního úřadu „Monitorování komerčního poskytování služeb odpovídajících neuloženým službám v rámci univerzální služby (za rok 2013)“ není od prosince roku 2008 poskytování služby dle § 38 odst. 2 písm. d) zákona o elektronických komunikacích uloženo rozhodnutím jako povinnost. Poskytování této služby bylo tedy v roce 2015 čistě na komerčním základě.

[23] Lze tedy uzavřít, že žalobkyní nárokové plnění za využití informační linky 1188 nemá původ v povinnosti uložené zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě. Věcná podmínka zakládající pravomoc navrhovatele ve sporu rozhodnout zde proto není splněna (srov. usnesení zvláštního senátu ze dne 19. 6. 2018, čj. Konf 8/2018-18, nebo ze dne 8. 11. 2018, čj. Konf 4/2018-12).

[24] O **službě O2 Active** rozvážil zvláštní senát následovně. Z Ceníku za službu O2 Active se podává, že podstatou této služby je možnost objednat si odesláním textové zprávy v určitém tvaru různé hry, zpravodajství, dopravní informace, horoskopy atd. Z tohoto výčtu je tedy zřejmé, že tyto služby jsou poskytovány nad rámec zákonné povinnosti vyplývající ze zákona o elektronických komunikacích, a nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací. Zákazník zde platí za poskytnuté zpravodajství či jiné informace. Není proto ani zde splněna věcná podmínka pro založení pravomoci navrhovatele (srov. usnesení zvláštního senátu ze dne 19. 6. 2018, čj. Konf 8/2018-18, nebo ze dne 8. 11. 2018, čj. Konf 4/2018-12).

[25] Co se **poplatku za aktivaci čísla** týče, pak je třeba uvést, že aktivace sice nespočívá zcela ani převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, současně ale poskytovatel (žalobkyně) aktivací neposkytuje účastníkovi (žalované) žádnou službu navíc. Jedná se o připojení k službám, které musí poskytovatel provést, jinak účastník služby elektronických komunikací nemůže užívat.

[26] Byť samotná aktivace nepředstavuje poskytování služeb elektronických komunikací, je na jejich poskytování úzce navázána, neboť bezprostředně předchází poskytování služeb elektronických komunikací a sama o sobě bez nich nemá smysl. Nejedná se tedy o žádný další vedlejší smluvní vztah mezi poskytovatelem a účastníkem, naopak je zde úzká souvislost s plněním smluvních závazků ze smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací (srov. usnesení zvláštního senátu ze dne 20. 3. 2019, čj. Konf 3/2019-18).

[27] Zvláštní senát v usnesení ze dne 13. 12. 2018, čj. Konf 27/2018-13, v obdobné věci týkající se suspendačního poplatku, tedy poplatku za odpojení od služby, přiřknul pravomoc navrhovateli. Pokud spor o poplatek za odpojení služby rozhoduje navrhovatel, přestože nepředstavuje poskytování služeb elektronických komunikací, měl by rovněž rozhodovat ve sporech o poplatek za připojení ke službě.

[28] Zvláštní senát upozorňuje, že úhradu za aktivaci je třeba odlišit od úhrady ceny, na niž vznikl žalobkyni nárok v důsledku dodání a montáže telekomunikačního zařízení. K projednání a rozhodnutí sporu o později zmíněnou úhradu je příslušný soud (viz usnesení zvláštního senátu ze dne 17. 1. 2006, čj. Konf 124/2003-5). Rovněž je třeba aktivační poplatek odlišit od servisního poplatku, který pokrývá náklady na provoz, administraci, technické zajištění a zákaznický servis. Zvláštní senát v usnesení ze dne 29. 4. 2016, čj. Konf 4/2015-29, uvedl, že *„nepovažuje servisní poplatek za poplatek za poskytování služeb spočívající zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací či přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání, nýbrž za poplatek založený běžným soukromoprávním vztahem.“* Pravomoc rozhodovat o servisních poplatcích mají tedy soudy.

[29] Z výše uvedených závěrů zvláštního senátu plyne, že k projednání a rozhodnutí věci v části sporu z nezaplacených služeb volání na linku 1188 a využívání služby O2 Active, tedy co do celkové částky 5 792,22 Kč, je založena pravomoc Okresního soudu v Ústí nad Labem. Zvláštní senát proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. V částce 297 Kč, jakožto pohledávce za nezaplacení poplatku za aktivaci čísla, je však příslušný rozhodnout Český telekomunikační úřad. Zvláštní senát proto výrokem II. přikázal tuto část sporu k rozhodnutí navrhovateli. Český telekomunikační úřad je dále příslušný k rozhodnutí o pohledávce za nezaplacení poplatků za tištěná vyúčtování ve výši 95 Kč, která navrhovatel neučinil předmětem kompetenčního sporu.

[30] Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů, zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Výrokem III. proto zvláštní senát zrušil usnesení Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne ze dne 13. 8. 2018, čj. 34 C 250/2018-12, v rozsahu části výroku I. a II. týkajících se částky 5 792,22 Kč. Ačkoliv v části sporu popřel okresní soud svou pravomoc oprávněně, ve zbytku je příslušným k rozhodnutí; usnesení o zastavení řízení v této části tedy neobstojí.

[31] Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále budou tedy Okresní soud v Ústí nad Labem i Český telekomunikační úřad pokračovat v řízení o podané žalobě či návrhu ve výše uvedeném rozsahu.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 19. června 2019

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu